

som i rät vinkel emot röret delar ett nyckelax i trenne lika delar. [Rigt-.]

RIKTSKRUF, m. 2. pl. — *skrufvar*. 1) Ett slags skruf, som användes, för att efter omständigheterna kunna jemka läget af vissa delar i maskiner och instrumenter. — 2) (artil.) Skruf, som begagnas, för att hastigt och säkert kunna höja eller sänka en kanons kammare vid riktning. [Rigt-.]

RIM (i kort), n. 5. I. 1) Likljudande slut af versrader, antingen i en stafvelse (*manligt r.*), i två stafvelser (*qvinligt r.*), eller i tre (*löpande r.*). *Ord på r.*, som rimma med hvarandra. *Verser utan r.* (Fam.) *Utan r. och reson*, utan rimlighet, orimligt. — 2) Rimmad vers. *Göra, skrifa, sätta ihop r.* *Sätta något på r.* *Ett poem på r.*

RIM (i kort) n. sing. II. Se *Rimfrost*.

RIMFATTIG, a. 2. Som har ondt efter rim, svårighet att finna passande rim.

RIMFROST, m. 3. Frusen dagg eller dimma.

RIMFRUSEN, a. 2. neutr. — *et*. Betäckt med rimfrost.

RIMFYLLNING, f. 2. Nybildadt ord, för att uttrycka det franska *Boul-rimé*, d. v. s. verser, som blifvit hopsatta, för att ifylla på förhand uppgifna enstaka rim.

RIMKLÅPARE, m. 5. Se *Rimmare*.

RIMKONST, f. 3. Konsten att rimma.

RIMKRÖNIKA, f. 1. Krönika på rimmad vers.

RIMLEXIKON, rimmläxikon, n. 5. pl. — *lexika*. Ordbok, som upptager de i ett språk befintliga rim, till lättnad vid versskrifning. [— con.]

RIMLIG, a. 2. Som rimmar sig, öfverensstämmande med förnuftet, med det skickliga och passande; möjlig, sannolik; billig. *Det der låter r-t nog. Är det r-t allt begära så mycket?*

RIMLIGEN, adv. Se *Rimligtvis*.

RIMLIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara rimlig. *R-en af en fordran, uppgift.* — 2) Hvad som är rimligt. *Det är ingen r.*, alldeles omöjligt.

RIMLIGT, adv. På ett rimligt sätt. *Ljuga r.*, så att det låter sannolikt.

RIMLIGTVIS, adv. 1) Möjligtvis. *Det kan icke r. vara sant.* — 2) Förnuftigtvis, billigtvis. *Jag kan ej r. begära mer af honom.*

RIMMA, v. a. 1. I. Se *Rimsalta*.

RIMMA, v. impers. 1. II. *Det r-r*, det lägger sig rimfrost på mark och träd, m. m.

RIMMA, v. n. 4. III. 1) Göra rim eller rimmad vers. *Han gör intet annat än r-r.* *R. på ett ord*, finna rim dertill. — 2) Säges äfv. om ord, som utgöra rim till andra. *Ett ord som r-r med ett annat. Dessa ord r. väl med hvarandra.* — V. a. (fig.) *R. tillsammans*, förlika, fatta, förstå. *Det kan jag icke r. tillsammans.* — *R. sig*, v. r. (fig.) 1) Passa tillsammans. *Dessa saker r. sig icke tillsammans.* — 2) Öfverensstämma med förnuft, skicklighet, billighet. *Ett sådant uppförande r-r sig icke. Det r-r sig icke att gå så till väga.* — *Syn.* Se *Passa*. — *Rimmande*, n. 4.

RIMMARE, m. 5. En, som rimmar. Säges ofta föraktligt om dåliga poeter. — *Syn.* *Rimklåpare*, *Rimsnidare*.

RIMSA, se *Remsa*.

RIMSALTA, v. a. 1. Beströ (färska matvaror, såsom kött, fisk) med ett tunt lager af salt. — *Rimsaltande*, n. 4. o. *Rimsaltning*, f. 2.

RIMSLUT, n. 5. Slutet af en vers, då det rimmar emot slutet af en annan.

RIMSNIDARE, m. 5. Se *Rimmare*.

RIMSNIDERI, n. 3. (föraktl.) Syssetsättning med att rimma.

RIMMVIS, adv. På rimmad vers. *En r. skrivven krönika*.

RING, m. 2. Kretsformig kropp. 1) Säges i allmänhet om hvarje kretsformig pjes af metall eller något annat ämne, som sättes omkring en sak, för att fästa, sammanhålla eller pryda den. *R. på en käpp, om ett hjulsnaf, på glasögon. R. att hänga nycklar på. R. att göra fast skepp. R. till handtag. R. af guld, silfver, koppar, jern, horn, glas, o. s. v.* — Bildar en mängd sammansättningar, såsom Spänning, Hjul-, Nyckel-, Finger-, Armring, m. fl. — 2) (särskilt) Kretsformig prydnad, vanligen af guld eller silfver, som bäres om något af fingren. *Bära en dyrbar r. på fingret. Sätta en r. på fingret.* — Bildar sammansättningarna Guld-, Här-, Juvelling, Fästningaring, m. fl. — *Syn.* *Fingerring.* — 3) Säges om det, som har figuren af en ring, krets, t. ex. öfversta delen af en nyckel, o. s. v. *En svart hund med hvit r. kring halsen. En fågel med svart r. omkring ögonen. Blåaktig r. kring ögonen*, krets omkring ögonen af blåaktig färg. *R. kring solen, månen*, ljus krets omkring dem, härrörande af strålbrytningen i ett omkring dem varande dunstlager. — 4) En mängd människor eller andra föremål, hvilka stå, ligga eller sitta i en krets. *En r. af dansande. Ställa, sätta sig i r. Sitta i r. Slå r. om någon*, bilda krets omkring honom. *Dansa i r. Hålla ut r-en*, utvidga den. *Gå i r.*, vara kretsformig. — 5) Högt uppfäst ring af jern, som af de täflande vid en ringrättning borde på lansudden nedhämtas under starkaste ridt. *Taga r-en. Ränna till r-s*, täfla vid en ringrättning. — 6) Se *Safring*. — 7) Ringformigt lagd bunt af metalltråd. — 8) (astr.) *Saturni r.*, en dubbel krets, som omgifver denna planet. — *Ss.* *R-formig, -formighet, -formigt, -lik.*

RINGA, v. a. 1. I. (af *Ring*) 1) Förse, omgifva med ring, påsätta ring. *R. ett hjul*, beslå det med skenor. *R. ett svin*, sätta ring i dess tryne, för att hindra det att böka. *R. ett sto*, genom anbringande af ring förekomma dess bestigning af hingst. *R. i'n, út*, se *Inringa, Uttinga*. — 2) (jäg.) Gå omkring en trakt, för att tillse, om utspår finnas. *R. en björn.* — *Syn.* *Holma, Vånga*. — *Ringande*, n. 4.

RINGA, v. n. o. impers. 2. II. 1) Säges om kyrk- eller smärre ringklockor, då de sättas i rörelse, så att klappen far fram och tillbaka mot sidorna och derigenom flera upprepade klingande ljud uppkomma. *Klockorna r.* Brukas för denna bem. mest impersonellt, t. ex.: *Det ringer. Det ringer första, andra gång* (till gudstjenst). *Det ringer samman*, sista gång till gudstjensten. — 2) Säges om det ljud, liknande en ringning, som stundom låter höra sig i öronen. *Det ringer för örat, i öronen på mig.* — 3) Sätta en kyrkklocka eller smärre ringklocka i rörelse, så att hon ger ifrån sig de klingande ljud, som kallas ringning. *R. med kyrkklockor, med en ringklocka. R. i klockan. R. till ottesängen. R. för ett lik*, ringa i kyrkklockorna, för att tillkännagifva en persons fränfalle. *R. åt, efter, på sin beljent*, genom ringning i ringklocka kalla honom. *R. ihóp*, genom ringning hopkalla. *R. till bords*, genom ringning kalla till spising. —